

GONA

III/08

ESPOON RESERVIN TIEDOTUSLEHTI

HÄYHÄN VOITTO

MISTÄ AMMUNTA ALKAA

RUKISTA TAITOA - PYÖRÄSTÄ VOIMAA



Tapiolan
Reserviupseerit ry



Espoon
Reserviläiset ry



Espoo-Kauniaisten
Paikallisosasto



Espoon
Maanpuolustusnaiset ry

GONA-aina johdossa

KOMENTOTOIMITTAJA

Heikki Valkonen

TAITTO

Heikki Valkonen

OSOITE

GONA

c/o Tapiolan Reserviupseerit ry
Valkjärventie 1, 02130 Espoo

S-posti:

hallitus@tapiolanreserviupseerit.fi

PAINOS

1500 kpl, Tuokinprint

MEDIAKORTTI

<http://www.taru.pp.fi/gona/GONA-mediakortti.pdf>

KANSI

Heikki sotilasmoniottelun 4 metrin tikkailla. Tästä asti voi hypätäkin...

SISÄLTÖ II/08

Toimituksen sivu	2
Kerhopalstat	3 - 8
Kouluttajapankki	9 -11
Töihin pyörällä	12- 13
Häyhän voitto	14 -17
Syndalen	18 -21
Jälkiuuni RUK	22 -25
Uudet ampujat	26 -29
Onko mökki turvassa?	30 -31

Kuvat: Esikunta, TA-kilta

Piirroksat: Heikki Valkonen

Esikäsky

Jos olet toiminut edellisessä Gonassa olleiden ohjeiden mukaisesti, posti kuten tämä Gona tuli sinulle kotiin ja olet käynyt ampumassa moninaisissa järjestämissämme tai ohjeistamissamme ampumatilaisuuksissa turvallisesti.

Nyt on aika suunnitella reserviläisuraa ja miettiä mitä se on sinun kohdallasi. Uusia mahdollisuuksia kilpailla eri taidoista kotimaassa sekä ulkomailla on avautunut melkoisesti. Onko sinun kuntosi riittävä ja taitosi ylläpidettyinä, jotta voit edelleen näyttää kyntesi - itselle, perheelle, kavereille tai toiselle ikäpolvelle?

Lue Helsingin Reservin Sanomat huolellisesti ja kysy ihmeessä lisää, joko piiristä tai kerhostasi. Me kaipaamme uusia, aktiivisia jäseniä, varsinkin nuoremmista ikäluokista. Tulkaa tiputtamaan meidän nelikymppiset tuloslistoilta.

Me voimme auttaa valmentautumisessa, harjoittelussa sekä varusteissa. Kisakustannuksiin saa monenmoista subventointia, vaikka kisat omakustannushintaan ovatkin naurettavan halpoja osallistujille.

Nyt on uuden aallon aika!

Heikki Valkonen, yliluutnantti

Gonan pääpuurtaja



KAIKKI ISÄNMAAN PUOLESTA!



Uudet kerhot vanhojen pohjalle

Taisteluvälineitä myynnissä

M62 maastopuvut on nyt myyty. Meni kymptä kippale. Toissa kesänä myytiin fillareita läjäpäin näyttävästi yleisötempauksessa Senaatintorilla. Onko tämä valmistautumista sijoitettujen joukkojen supistuksiin? Ei kai, koska ”Koko Suomea puolustetaan edelleen”. Onkohan vieläkään kaikille edes traktorikyytiä tarjolla?

Mihin rahat ja tykit riittävät?

Toisaalta Suomella on eniten tykkejä länsimaaisista valtioista (HS 3.8.2008) 1389 kpl (sisältäen raskaat heittimet). Jossain ollaan johdossa, vaikkei ehkä teknisen kehityksen mukaan mitattuna. Toisaalta meidän pitää muistaa ja suhteuttaa pienen maamme resurssit ja unohtaa kilpailu isompien maiden kanssa. Puolikkaan metropolin kokoisella maalla ei vain voi olla isoa ja hienoa armeijaa.

Tahto, puukko ja viikonloppu

Ehkä muutama satatuhatta rynnäkkökivääriä ja korkea maanpuolustustahto ovat ihan riittävä viesti, ettei tänne kannata kenenkään tulla. Jos tänne jokin koalitio tulisi kuten Irakiin, takaan että meistäkin löytyisi sisäinen itsemurhapommittaja ja ainakin selkään puukottaja. Tahto on kova kun tätä

tapahtuu jo nyt omillekin. Milloin on ravintolan etuovella ammuttu jotain päähän tai puukkoa tarjottu riidan päätteeksi. Sitten on vielä nämä julkisuutta hakevat kotiterroristit, jotka eivät kaihda itsemurhauskua lainkaan. Se on pelottavaa.

Pomminrakennustaitoa on esitelty näyttävästi onneksi vain kerran, Myyrmässä. Tiedän toki kotiruudinsekoittajatarinoita, joten tietotaitoa löytyy. Jos vielä varastoista saadaan käyttövoimaksi dynamiittia, aniittia tai TNT:tä, niin vuosien aikana harrastettujen tehovoimakokeiden karaisemat ammattilaiset tekevät mitä vain.

Fillareista helikoptereihin

Selusta on siis turvattu. Enää tarvitsee rakentaa riittävä valmius pienen strategisen iskun torjuntaan ja loput rahat kannattaa laittaa kansainvälisiin hankkeisiin, jotta saadaan ainakin tietoa kehityksen kulusta, muiden rahoilla. Näitä kriisiooppeja kun voimme hyödyntää myös siviilikatastrofeissa. Nyt on jo kuljetuskalustoa ja helikoptereita liikkeen edistämiseen, eikä siis ulkomaillakaan tarvitse aina tyytyä Proton ”helikopterikyytiin”. Loukkaantuneet saadaan omin toimin asialliseen lääkintähuoltoon, nopeasti.

Kriittisen ensimmäisen tunnin aikana Protolla päästään maastossa tai huonoilla vuoristoteillä 20 km, helikopterilla aina sairaalaan asti, vaikka sadan kilometrin päähän. Pidän näitä hankintoja erittäin onnistuneina, vaikka matkalla miten onkin kämmätty.

Miljoona KH vuorokautta

Kun muutamat uusia mahdollisuuksia avaavat hankinnat on tehty, olisiko aika joskus räväyttää kertausharjoitusrintamallakin? Voisi tehdä hyvää kansan yhtenäisyydelle ja turvallisuuden tunteelle, kun kertausharjoituksissa kävisivät yhtenä vuonna ”vähän kaikki”. Kun suvusta olisi serkukset samassa harjoituksessa ja toisaalta kulmakunnan kaikki kundit ja 10% tytöistäkin, armeija todella näkyisi ja antaisi vahvan viestin vuosiksi. Taktisesti tietysti jonkin EU kokouksen isännöinnin aikaan, jotta näkyvyys ei rajoittuisi rajojen sisälle. Jatkossa Helsingissä asuu legendojen mukaan jääkarhujen lisäksi vain sotilaita.

Rohkeutta olisi myös unohtaa ennakoituid sotapelit pienimmissä joukoissa ja vaikka harrastaa johtajien vaihtoa. Reservin johtajat saisivat päästä myös suunnittelemaan kertausharjoituksia. Kuka paremmin tietää, mitä reserviläinen tietää ja kaipaa.

Sijoittaminen sijoittamista tulevaisuuteen

Business case kannattaa laskea myös sille, että kertauksissa voidaan päivässä – parissa, arvioida parhaat joukosta sijoitettaviksi tärkeimpiin joukkoihin. Jos massaa on näytillä paljon, siitä voi karsia kunnon, asenteen, tietotaidon sekä iän mukaan todellista valioporukkaa kovimpiin paikkoihin jatkokoulutettaviksi. Jos parin

päivän hinta on 1000 euroa per kertaaja ja siitä saadaan avaintehtävään parhaista soveltuvin kymmeneksi vuodeksi, sanoisin että Total Cost of Ownership on kohdallaan.

Uusia tuulia ja tuloksia

Vaikka ammattiarmeijaa meillä ei ole, mikään ei estä meitä pyrkimästä ammattimaisuuteen, siinä mihin ryhdymme. Henkilövalinnat eivät ole Puolustusvoimien core competenssia, joten ulkoista konsultaatiota voisi harkita, varsinkin kun sen voi saada kertausharjoitusvuorokauden hinnalla. Lääkärit ovat heräämässä etteivät kovimmat luunsahaajat ole parhaita päälliköitä. Samoin Puolustusvoimissa voisi harkita ajatusta, että sotahommia voi johtaa myös siviilit, varsinkin jos he ovat sotilaita. Reservissä.

Pääpointtina siis että uutta kannattaa kokeilla... yksi kymmenestä kokeesta voi olla nerokaskin. Näinhän Nokian kaapelitehtaalla aikanaan keksittiin matkapuhelinkin. Mitähän kaikkia kokeita vuosien varrella on tehty ja unohdettu? Plussalla taidetaan olla silti vieläkin.

Löydetään se, mitä meillä jo on
Heikki Valkonen, yliluutnantti
Puheenjohtaja, TaRu





Saa lipastaa

Heti aluksi on syytä toivottaa runsas joukko uusia jäseniä lämpimästi tervetulleeksi mukaan toimintaamme. Kesän aikana olemme saaneet useita kymmeniä maanpuolustushenkisiä jäseniä joukkoomme. Toukokuinen pääkaupunkiseudun yhteinen jäsenhankintakampanja tuotti tulosta ja näin pitikin. Hienoa, että Puolustusvoimat tukee reserviläiskerhojen jäsenhankintaa tällä tavoin.

Viime Gona-numeron jälkeen on yhteiskunnassamme tapahtunut paljon ja valitettavasti ikäviltäkään uutisilta ei ole vältytty. Traaginen tapahtuma Kauhajoella oli jatkoa viime vuonna alkaneille aseilla suoritetuille murhenäytelmille. Valtamedioiden ja internetin kautta on maanpuolustusväki hämmentyneenä seurannut eri ”asiantuntijoiden” ja poliitikkojen esilletuloa asian tiimoilta. Muistetaan nyt kuitenkin, että eletään vaalisyksyn aikaa.

Traagiset tapahtumat ovat jo kuitenkin ehtineet vaikuttaa kerhojemme jäsenten arkeen aselupakriteerien tiukennuttua vaihe vaiheelta. Korostan, että EsRes ja Taru ovat yhdessä jo perinteisesti pitäneet varsin tiukkaa linjaa puoltokirjeiden suhteen, joita kerhojemme jäsenet ovat puheenjohtajilta tai ampumavastaavilta pyytäneet.

Poliisiviranomaiset vaativat todisteen vähintään vuoden kestäneestä säännöllisestä ampumaharrastuksesta. Muutama kerta vuodessa Santahaminan kivääriradalla ei riitä, vaan kyseessä on oltava selkeästi aktiivisempaa näyttöä harrastuneisuudesta ja ennen kaikkea juuri haettavan asetyypin kanssa. Sen mikä on aktiivinen ja säännöllinen ampumaharrastus, päättää viimekädessä poliisiviranomainen.

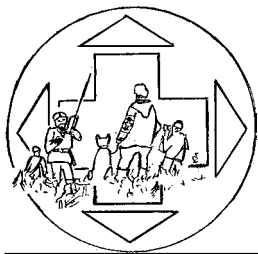
Jäsenemme – kääntykää ampumavastaavien puoleen aselupa-asioissa. Heillä on viimeisin tieto lupakäytännön tilanteesta ja jos ei ole, he ottavat selvää.

Samaa aihetta jatkaen haluan muistuttaa todella erinomaisesta tilaisuudesta harrastaa johdettua pistooliampuntaa (pistooli-/revolverikaliiberit) joka sunnuntai klo 17:00 – 20:30. Tarkemmat tiedot uusien nettisivujemme tai ampumavastaavamme (Jyrki Helin p.0440 235 175, jyrki.helin@esres.fi) kautta. Uusien nettisivujen kuvagalleria-osiossa voit tarkastella viimeaikaisia kerhotapahtumia. Käykääpä tutustumassa !

Vaikka syksy painaa päälle, ei reserviläinen saa hyytyä sohvan pohjalle. Raikas syysää tarjoaa pirstävän tuokion pitkän toimistotyöpäivän jälkeen. Siispä ylööööös!

Allekirjoittaneelta lisätietoja toiminnastamme ja vastauksia mieltä askarruttaviin kysymyksiin.

Perttu Salonen, alikersantti
Puheenjohtaja, EsRes



Vapaaehtoinen Pelastuspalvelu

Yhteiskuntaa turvaamassa

Kysy lisää / ilmoittaudu:

ari.haavisto@tkk.fi

erkki.stenman@gmail.com

0500 628 797

0500 389 850

Kuluvana vuonna on Vapaaehtoisen pelastuspalvelun teema ollut toiminnan tunnetuksi tekeminen. Toimintaa on Espoossa esitelty maaliskuussa Tapiolariehdassa ja huhtikuussa Olarin lysteillä. Valtakunnallisesti tunnettavuutta saatiin mm. Iltasanomien kannassa olleella jutulla keskiuomalaisesta etsinnästä. Silti työsarkaa riittää. Varmasti suurin osa kansalaisista ei tiedä, mitä Vapepa on. Esimerkiksi VPK tunnetaan huomattavasti paremmin.

12.4.2008 Koulutusviikonloppu,

Kauniaisten koulukeskus

10.5.2008 Etsintäharjoitus, Espoon

Keskuspuisto

Huhtikuussa Kauniaisissa järjestetty koulutusviikonloppu oli ensimmäinen neljän rinnakaisen kurssin tapahtuma. Kokemukset olivat niin hyviä, että samanlaisia tapahtumia tulee lisää mm. syksyllä Keskiuudellamaalla. Kuluvana syksynä on koulutustapahtumia ja harjoituksia. Kokouksessamme kävi ilmi, että koiraryhmät aikoisivat järjestää mm. Kartturikoulutusta. Tämä olisi reserviläisille hyvä taito oppia. *Miten toimit koiraryhmän mukana?* Espoolaiset reserviläiset voivat osallistua tuleville kurseille ilmottautumalla suoraan SPR:n piiritoimistoon:

Else Miettinen, SPR-vaihe (09) 129 31
sähköposti: hup.vapepa@redcross.fi.

Seuraa tarkempaa kurssi-informaatiota Vapepan nettisivulta www.vapepa.fi > Tästä suoraan piirien sivuille > Helsinki-Uusimaa.

Kuluvan vuoden etsintä- ja avustustapahtumia, joissa reserviläiset ovat olleet mukana.

HELSINKI, Pakila 14.6. klo 2:54

Pakilassa ulkoillut lievästi dementoitunut mies ei ollut saapunut kotiin illalla. Espoolaisia oli paikalla Anders ja Ari. Henkilö löytyi etsintäkoiran avulla aamulla klo 6 aikaan väsyneenä.

KAUNIAINEN, Kasavuori 8.7. klo 13:32

1. heinäkuuta kadonneesta miehestä oli varma havainto aamulla Jorvin sairaalan lähistöllä. Etsintäalueemme kohdentui Kasavuoreen. Kokoontumispaikka oli Kasavuoren koulun piha. Illan tullessa meitä oli parhaimmillaan 36 henkilöä. Henkilöä ei löytynyt.

ESPOO, Karakallio 31.7. klo 21:29

Illalla klo 18:40 oli itsetuhoinen mies kadonnut. Kokoontuminen piti olla Karakallion koululla. Hälytys peruuntui 20 minuutissa, kun hälytyskierros oli meneillään.



Etsintäkoulutuksissa voidaan harjaannuttaa joukko toimimaan tehokkaasti, hyvissä olosuhteissa ja vaihteittain. Näin vähennetään ongelmia hämärässä ja vaikeassa maastossa tositoimissa.

TUUSULA, Ruotsinkylä 17.8. klo 11:53

Vantaan toimikunta etsi lauantaina, jo torstaina kadonnutta, dementoitunutta naista Ruotsinkylästä. Kokoontuminen oli Ruotsinkylän koululla. Sunnuntaina hälytettiin koko toimikunta Espoosta ja paikalle saapui 10 henkilöä. Etsitystä oli näköhavaintoja lauantailta ja myös sunnuntailta, mutta hän pakoili ihmisiä.

Maanantaina jatkettiin tähystystä ja illaksi hälytettiin taas espoolaiset ja helsinkiläiset. Henkilöä ei löytynyt. Jälkeenpäin kuulumme hänen löytyneen menehtyneenä.



ESPOO, Lahnus 23.8. klo 02:25

Sunnuntaiamulla oli kateissa pahoinpidelty tyttö. Poliisi löysi kadonneen ennen kuin kukaan ehti paikalle.

Lähimmäistä etsien
Ari Haavisto, alikersantti
Aluetoimikunnan johtaja, VaPePa



Pelkän etsimisen lisäksi pitää harjoitella oikeaa toimintaa etsittävän löytyessä, jottei pahenneta tilannetta tai vaaranneta etsijöitä.

Toinen puoli toiminnasta on luoda etsintäketjuille ja koirapartioille oikea tilannekuva sekä tukea pitkäkestoistakin toimintaa.



Espoon Maanpuolustusnaiset

Terveisiä Tammi harjoituksesta

Espoon Maanpuolustusnaisten viisikko osallistui Naisten Valmiusliiton/ Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen valtakunnalliseen harjoitukseen 19 - 21.9. Dragsvikissa. Harjoituksen avajaisiin lippukentälle marssi kurseittain 178 kouluttautujaa eri puolilta Suomea.

Harjoitus koostui järjestelyorganisaation toiminnasta sekä yhteensä kuudesta kurssista: Johtamisen perusteet, Etsintä- ja maastoensiapu, Kuljetus, Katuturvallisuus, Viesti sekä Toimintakyky kriisitilanteissa.

Elsi Tuominen toimi sisäisenä tiedottajana harjoituksen tiedotusryhmässä. Sisäinen tiedotus laati ja kokosi harjoituksessa ilmestyneen lehden (pe,la,su) sekä ylläpiti blogia. Tehtävä oli antoisa, mukavaa säpinää riitti. Oli paikka koetella omaa stressinsietokykyä.

Hannele Helikallio-Malinen ja Leena Nurmi kouluttautuivat Johtamisen perusteet – kurssilla Aiheet innoittivat kurssilaiset aktiivisiin keskusteluihin luennoitsijoiden alustamista aiheista. Syväjohtamisen kulmakivien: Ihmisten yksilöllisen kohtaamisen, luottamuksen rakentamisen, inspiroivan motiivoinnin ja älyllisen stimuloinnin pohjalta arvioitiin jokaisen kurssilaisen suoriutuminen kolmella johtajuusrastilla viimeisenä kurssipäivänä. Haastavaa, innostavaa!

Elsi Tuominen

Espoon Maanpuolustusnaiset



Tuija Koivu osallistui Toimintakyky kriisitilanteessa –kurssille. Valmiuksia antavan, antoisan kurssin aiheina olivat mm. kuoleman kohtaaminen, suru, trauma ja onnellisuus, kansalaisen kriisinsietokyky ja toiminta kriisitilanteessa. Ohjelma oli tiivistähtinen, jotta lyhyessä ajassa ehti sisäistää monipuolisen tietomäärän.

Irma Heinäaro osallistui Vapepan ja SPR:n Etsintä ja Maastoensiapu –kurssille. Maastoensiapuosio toteutettiin rastitehtävinä maastossa, joita olivat: elvytys, loukkaantuneen jalan tukeminen maastosta löytyvillä apuvälineillä ja loukkaantuneen kuljetustekniikat. Lopuksi harjoiteltiin etsintätilanteen organisointia sekä erilaisia maastoetsintäteknikoita.

Marssimme lippukentälle päättäjäisiin. Suomen lipun laskeminen, Maamme-laulu. Haikeutta ilmassa kaiken jälkeen. Muistoissa ja keskusteluissa säilyvä Tammi 2008 -harjoitus Leenan sanoin: Ensikertalaisen yllätti hieno tunnelma ja mukava yhteenkuuluvaisuuden tunne. Siinä muu maailma unohtui.

Kouluttajat komennuksella



Keväällä 2007 järjestettiin Santahaminassa ensimmäinen uuden ESSL:n taistelu - ja ampumakoulutusyksikön VEH-kouluttajaharjoitus. Tästä harjoituksesta on julkaistu oma artikkeli viime vuoden Gona-lehdessä. Uuden yksikön kouluttajat ovat sittemmin päässeet toteuttamaan kouluttajaoppejaan käytännön tasolla maakuntajoukkojen harjoituksissa. Eräs tällainen harjoitus pidettiin viime keväänä Syndaleniassa, Hankoniemellä.

Syndalenin tutuksi käynyt harjoitusalue oli jälleen matkan kohteena, kun ajelin Nummelasta Hangon suuntaan. Leirialueen parkkipaikalla oli tuttuja naamoja vastassa, kouluttajatovereita, iloisia velikultia. Kävimme ilmoittautumassa Läntisen maanpuolustusalueen majuri Stenströmille, joka toivotti meidät tervetulleeksi Kärki 2008 -harjoitukseen, johon oli määrä osallistua Hiidenveden Komppanian sekä Raaseporin Komppanian joukkoja. Kuittasimme majoitusvälineet ja pystytimme telttamme komentoparakin välittömään läheisyyteen. Vähitellen paikalle alkoi kerääntyä maakuntajoukkojen reserviläisiä - osa Vihdin-Lohjan alueelta, toiset Kirkkonummelta ja Karjaalta. Seurasimme tarkkailijoina joukkojen perustamista. Kohtuullisen hyvin näkyi sujuvan, vaikka

ehkä me helsinkiläiset olisimme tehneet jotain toisinkin. Perjantai-ilta ei kuitenkaan mennyt pelkäksi makoiluksi, vaan harjoituksen johto käskytti meidät kouluttajapalaveriin, jossa läpikäytiin seuraavan päivän sekä koko viikonlopun ohjelma komentaja Auvisen sekä maj von Bondsdorffin johdolla. Palaverin jälkeen ESSL:n reserviläiskouluttajaosasto vetäytyi suunnittelemaan seuraavan päivän koulutusrasteja.

Lauantaipäivä käynnistyi rivakasti sotilaallisella koulutuksella sekä kohdistus- ja taisteluammunnoilla. Rynnäkkökiväärin kouluammunnat 150 metriltä suoritettiin reserviläiskouluttajien johdolla, samoin kuin pistooliammunnat pistooliradalla.



Reserviläiset kouluttajina ja varsinkin ammuttajina on tärkeä osa harjoituksia. Millä muulla ylläpidetään valmiutta järjestää ryhmien ja joukkueiden taisteluammunnat valmiuden kohottamisvaiheessa?

Taisteluammunnat taisteluampumaradalla johti majuri von Bondsdorf. Reserviläiskouluttajat vetivät valmistavaa rastikoulutusta taisteluampumaradan lähetyvillä ja allekirjoittanut sai erikoistehtävän ottaa näppeihinsä neljä tutustumaan saapunutta Raaseporin kompanian alueen reserviläistä. Näille reserviläisille oli suunniteltu oma eriytetty ohjelma koostuen EA-koulutuksesta, TVÄL-koulutuksesta sekä tutustuminen Raaseporin komppanian koulutukseen.

Vihdin alueen Punaisen Ristin kouluttajat hoitivat oman osuutensa ja minä vedin reipastahtisen rastikoulutuksen viidestä eri aiheesta (telamiina, rynnäkkökivääri, kevyt konekivääri, kevyt ja raskas kertasinke).



Siinä tuli miehille aimo annos kertausta varusmieskoulutuksessa saatuihin oppeihin. Kukaan heistä ei ollut käsitelty pv:n aseita reservissä ollessaan. Vaikka he kaikki olivat äidinkieleltään ruotsinkielisiä, näytti oppi menevän perille ja kasvoilla oli havaittavissa innostusta ja aitoa kiinnostusta opetettavaan aiheeseen. Tämä lämmitti kouluttajan sydäntä.

Viimeinen harjoituspäivä alkoi Hiidenveden komppanian osalta rastikoulutuksella, aiheina mm. LV217, kulunvalvontapisteiden perustaminen, kvkk, uusi koordinaattijärjestelmä, sinkopartion toiminta, ryhmänjohtajan puolustusryhmityskäskyt ja ryhmän puolustustaistelun johtaminen.

Lounaan jälkeen vedettiin läpi meidän kouluttajien suunnittelema ryhmätaitokilpailu. Rastit koostuivat kylmistä, kirjallisista rasteista sekä toiminnallisista rasteista. Rastiaiheet: paikanmääritys ja etäisyyden arviointi, taisteluvyön sisältö, taktiset merkit, toiminta kohdattaessa sirotemiinoite, sinkojen ominaisuudet, kranaatin heitto, ryhmänjohtajan puolustusryhmityskäsky, tilapäisparit ja potilaan kantaminen sekä rynnäkkökiväärin lukko - irroita ja kiinnitä.

Viikonloppu entuudestaan vieraan reserviläisporukan kanssa oli opettava ja avartava kokemus. Oli selvästi havaittavissa, että Hiidenveden komppania on pitkään tehnyt yhdessä asioita ja porukan runko koostuu pitkälti vanhan Hiidenveden Rykmentin (mpkry:n paikallisosasto) henkilöstöstä. Näin ollen joukon keski-ikä näytti olevan korkeampi kuin esim. Helsingin maakuntakomppaniassa.

Myös johtajien ja yksittäisten reserviläisten toimintakulttuuri erosi meikäläisistä. Eniten kummeksuntaa meissä aiheutti kirjava pukeutumiskoodi: yhdellä oli maastolakki, toisella baretti, osalla taas kypärä. Käsketty varustus oli kuitenkin taisteluväri. Joillakin oli kannossa omia tetsareita, jopa eräällä joukkueenjohtajalla. Kun utelin asiaa, niin annettiin ymmärtää, että näin saadaan tehdä heidän yksikössään. Oli kuulemma päällikön lupa...



Yksikkömme kouluttajat ovat saaneet lyhyessä ajassa paljon koulutusta ja kokemusta. Mukana olo on ollut raskasta, mutta myös hyvin palkitsevaa.



ESSL:n taistelu- ja ampumakoulutusyksikkö osallistui keväällä myös Keski-Uudenmaan ja Itä-Uudenmaan maakuntakomppanioiden harjoitukseen. Keikkaa tuli myös Helsingin maakuntakomppanian tilaisuuksiin Santahaminassa toukokuussa. Urakka jatkui joidenkin osalta lokakuussa maakuntajoukon VEH-harjoituksessa, osa taas kävi läpi Haminan viisipäiväisen aselajikouluttajakurssin.

Koulutettava kouluttaja
Perttu Salonen, alikersantti
Puheenjohtaja, EsRes

Kunto pyörällä

Polkupyöräkomppania kolmiriviin järjesty! Mars, Mars! Kommentosat kajahtavat ja RUK:n päärakennuksen takana olevalla kentällä syntyy liikettä. Muutaman viikon harjoittelun tuloksena osasto: 2.K. lempinimeltään Kirveskomppania järjesty varsin mallikkaasti. On alkamassa päivän kestävä harjoitus valtatie suunnassa, mitä varten noin sata jääkäriä on varustettu lumipuvuilla, taisteluvarustuksella ja tietenkin polkupyörillä.

Vedetään pari kertaa asento, mutta joukkoa ei kuitenkaan poistuteta. Ilmeisesti raudan lujien kouluttajienkaan mielestä polkupyörillä liikkuvaa komppania ei sovi poistuttaa ilman painavaa syytä. Takaovi aukeaa ja komppanianpäällikkönä toimiva majuri astuu rivin eteen. Terveiset ovat jo tuttuja: terästä selkärankaan, kirkkojärvenmarssi lähestyy ja vihollinen on noussut maihin Vironlahdella. Lopulta saadaan käskyt joukkueittain ja iskujoukko pääsee matkaan. Ajattelen polkiessani kohti harjoitusaluetta, että maantien laitaa kulkeva joukko on varsin edustava näky ohi ajaville itänaapurin autoilijoille.

Jalkaväkimiehelle polkupyörä tulee tutuksi. Se on erittäin hyvä kulkuneuvo monestakin syystä. Pyörillä varustettu joukko liikkuu tiellä noin kolme kertaa nopeammin kuin jalkamarssiosasto. Kuitenkaan pyörät eivät hidasta liikettä metsämaastossakaan. Pyöriltä on helppo mobilisoida ajoneuvoihin, koska pyörät voi jättää varsin helposti esim. traktoreihin. Pyörin liikkuva joukko maastoutuu nopeasti ja se on helppo naamioida. Lisäksi huoltoa tarvitaan minimaalisesti – vain hieman enemmän näkkäriä, jotta reidet jaksavat viuhua.



Veret ja kalorit liikkeelle, raitista ilmaa ja omaa aikaa ajatella mukavia - kannattaa!

Pyöräily on myös erinomaista liikuntaa reserviläiselle! Jokaisen reserviläisen perusvelvollisuuksiin kuuluva kenttäkelpoisuuden ylläpito hoituu todella kätevästi pyöräilemällä. Kirpeänä kevätaamuna, kun vetää kypärän päähänsä ja hyppää pyörän päälle, niin kenellepä ei tulisi mieleen Syvärille johtava kapea liejuinen ura ja sitä eteenpäin syöksyvät panssarit ja jääkärit pyöriensä päällä. Se on sitä jääkärihenkeä.

Minulla on 17 kilometrin työmatka pyörällä ja 22-27 autolla. Pari vuotta sitten päätin, että tulevana kesänä pyöräilen yhden kerran töihin. Ajattelin että lupaan itselleni jotain sellaista, jonka pystyn varmasti pitämään. Tämä yksi kerta oli kohtalokas, koska henkisesti niin vaikea asia olikin fyysisesti todella helppo. Pikkuhiljaa sitä tuli intohimo.

Työmatkani on autolla karkeasti 50 kilometriä edestakaisin päivittäin, mikä vastaa verottajan tulkinnan mukaan 22 euron (50*0,44sn/km) kustannusta päivässä. Pelkästään bensiinikustannuksiksi voidaan laskea 10 litraa sadalla kilometrillä kaupunkiajossa kuluttavalle autolle 7,5 euroa (10L*0,5*1,5e/L) päivässä.

Tänä keväänä investoin uuteen pyörään, mikä lisäsi innostusta entisestään. Pyörä maksoi noin 600 euroa, jonka lisäksi hankin kunnolliset jalkineet, housut ja paidan, mitkä maksoivat noin 200 euroa. Huollot olen tehnyt toistaiseksi itse, mutta kunnan huolto liikkeessä pitäisi tehdä vuosittain. Pyörän huollon hinnaksi voi karkeasti ajatella noin 100 euroa. Jos ajatellaan, että kuoletan edellä mainitun 800 euron kiinteän omaisuuden neljässä vuodessa, niin saamme pyöräilyn kokonaiskustannuksiksi 300 euroa vuodessa.

Kuluvana vuonna olen heinäkuun loppuun käynyt pyörällä töissä 32 kertaa. Tämä tarkoittaa 1088 (32*2*17) kilometriä pyöräilyä. Se tarkoittaa samalla noin 48 (32*1,5h) tuntia hyötyliikuntaa. Olen säästänyt suoraan bensiinikuluissa 240 euroa tai verottajan tulkinnan mukaan 704 euroa. Loppuvuonna tulen ehkä tuplaamaan edellä mainitut kilometrimäärät. Helposti on havaittavissa että pelkällä bensiinin säästöllä voi rahoittaa pyörän ja hyvälaatuiset pyöräilyvarusteet.

En ole kilpavarustelun kannalla, enemmänkin kannatan malli Cajanderia; maastopuvullani on ikää 16 vuotta ja hirvikiväärinäni on Ukko-pekka. Kuitenkin kohtuulliseen pyörään ja pyörävarusteisiin investointia kannattaa vakavasti harkita, jos aikoo aloittaa työmatkapyöräilyn. Hyvällä pyörällä matka taittuu ja se tekee pyörästä erittäin kilpailukykyisen verrattuna julkiseen liikenteeseen ja jopa autoon, ainakin pääkaupunkiseudun ruuhkissa.

Työmatkaani kuluu aikaa autolla 30-45 min, julkisilla noin 60 min ja pyörällä 45 min +suihku. Edestakaiseen työmatkaan kuluu siis 1,5 tuntia, mutta samalla tulee tehtyä kunnan lenkki!

Naapurini polkee 8 kilometrin työmatkansa varsinaisella panssaripolkupyörällä ja varvassandaaleilla, joten lukkopolkimet eivät ole pakollinen investointi. Arvioisin kuitenkin että lukkopolkimilla saa polkemiseen noin 10-20% lisätehoja, joten mielestäni ne ovat varsin hyvä investointi.

Työmatkapyöräilyn aloittaminen kannattaa ehdottomasti: Säästät aikaa ja selvää rahaa. Kuntosi kohenee ja mikä tärkeintä, ylläpidät ja parannat kenttäkelpoisuutta!

Työmatkaan käytettävä aika kuluu mukavasti pyöräillessä eikä ruuhkassa nykiessä, joten pystyt todennäköisesti parempaan suoritukseen töissä. Pyöräily on myös hyvää valmistautumista reserviläisjotoksiin ja kilpailuihin. Tavataan baanalla ja isketään kolminuoli-tunnuksen tahtiin!



Bensaa suoniin ja reisiin rautaa
Jussi Mäkinen, vänrikki
Pyörälähettiupseeri

Suomenmestaruus Tapiolaan!



Olen parissa aikaisemmassa Gonassa läpikäynyt kokemuksiamme tarkka-ammunnan Simo Häyhä-kisasta. Tänä vuonna onni oli myötä ja tuliaisena oli RESUL:n tarkka-ammunnan SM-kisasta mestaruus. Nyt kilpailussa oli vain sotilassarja, johon osallistui 20 paria. Näistä neljä paria tuli Suomen ulkopuolelta.

Kisa oli erittäin tasainen ja neljän kärkiparin pisteet olivat hyvin lähellä toisiaan. Kaikki parhaiten sijoittuneet olivat myös edellisten vuosien mitalisteja ja voittajia. Tämänvuotisessa kisassa ammuttiin yhteensä 46 jantertaulua n.500–1000 m etäisyyksiltä ja yhdenkin maalin kaatumatta jääminen merkitsi kärkiparien kohdalla sijoituksen muuttumista. Kisa oli taas edellisiä vuosia raskaampi fyysisesti, sillä toisen kilpailupäivän iltana suunnistettiin n. 15 km reitti. Suunnistus vesisateessa panoslaatikoita kanniskellen ja välillä tuliasemakorttia tiedustellen sekä vihollista väistellen vaati veronsa ja pari paria joutui jättämään pimeässä hapuilun kesken.

Kilpailurastit olivat hyvin monipuolisia ja mielenkiintoisia. Kumpikin kilpailuparin jäsenistä vuorollaan ampui ja tähyisti samat tehtävät ja ammunnan määrä oli tyydytystä tuottava.

Kilpailukutsu ja kilpailun kuvaus on hyvä esimerkki tarkka-ampujaparin saamasta ”käskystä”.

Käyn kilpailuun valmistautumisen läpi samalla tavoin kuin se olisi tarkka-ampujaparin toiminta, käskyn saatuaan.



Kisakutsussa oli seuraavat tiedot

- alue Pohjankangas
- maalien painopistealueet 500–900 m, mutta maksimietäisyys voi olla 1300 m
- kaksipäiväinen kilpailu
- maksimi 110 laukausta/ampuja. Panokset kuljetettava mukana
- parikilpailu, huolto omasta repusta
- parin on suoriuduttava normaaleista tarkka-ampujaparin tehtävistä omin varustein
- käytetään uutta karttakoordinaatistoa

1) Ennen kuin pari tai ryhmä on valmis tarkka-ampujatoimintaan, on sen toimittava yhdessä ja tunnettava toistensa käyttäytyminen ja rutiinit sekä toiminta paineessa.

Tähän olimme valmistautuneet kilpailemalla yhdessä rutiineja ja yhteistä kommunikaatiota harjoitellen. Kilpailu- tai taistelijaparilta vaaditaan samantyyppistä mentaliteettia (aaltopituutta) toiminnassa

2) Ennen varsinaista tehtävään lähtöä on pyrittävä kohdistamaan aseet, varmistamaan panosten ja aseiden ja muun kaluston toiminta kesällä tai talvella ja niissä olosuhteissa, joissa toimitaan.

Tähän olimme valmistautuneet vuoden alkupuolelta asti ballistiikkakorttien ja käytettävien taulukoiden oikeellisuuden varmistamisella. Luottamus ballistiikkatietojen oikeellisuuteen sekä kalustoon (TRG) on ehdoton edellytys menestymiseen.

3) Kaikki mahdollinen (tiedustelu)tieto alueesta on hankittava ennen tehtävää. Tositilanteessa hankitaan kaikki mahdollinen viholliseen, ryhmytykseen, maastoon jne. liittyvä tieto. Tiedusteluyksikön lisäksi myös alueella toimineilta joukoilta kerätään kaikki vanha tieto.

Kilpailua ennen hankimme harjoitusaluekartan. Tähän tutustumalla selvisi kyseessä olevan kangasmaasto, paljon avointa maastoa, hiekkakenttää, pohjois-eteläsuuntainen ammunta, tieurien ja panssariurien suunnassa ammutaan, kosteikkolätäkköjä, joiden reunoilta ja yli ammutaan. Tositilanteessakin tarkka alueen kartta, johon on liitetty kaikki tiedustelutieto, on toiminnan perusta. Varmistimme, että uuden koordinaattijärjestelmän yksityiskohdat, tasolevyt sekä GPS- asetukset olivat kohdillaan. Tiedustelutietojen ja kartan kanssa mietitään sää, valoisa aika, auringon nousu, kuun vaihe, vesistöjen tila.

4) Käsken luonne, maasto ja ampumamatkat ratkaisevat optimitilanteessa ottaako pari dragunovit, rynnäkkökiväärit optiikalla, vai esimerkiksi TRG:t. Kilpailutilanteessa osa kilpailijoista uskoi selviävänsä puoliautomaateilla. Me pidimme TRG:tä tehtävään sopivana.

5) Tehtävän keston ja liikkumisen mukaan valitaan mukana kannettava varustus. Me jätimme kaiken vähänkin ylimääräisen pois.

Mukana: Ase optiikalla, panokset, taisteluvyö, siinä kuljetuspussi Zeiss-tähystyskaukoputkelle, parilla kiikarit, maastoasu, sadeviitta, hyönteiskarkotteet, 3 litraa vettä, energiapatukoita, tuliasemakansio, jossa muistiinpanovälineet sekä välineet suunnistukseen ja tuliasemakortin tekoon. Lisäksi aseballistiikkataulukot, ensiapuvälineet, monitoimityökalu, pieni tasku-otsalamppu, rautalankaa ja teippiä, tulentekevälineet, naamiointivälineet, naamioasut viittana tai röllinä. Kartta ja kompassi, GPS. Varaparistot.

6) Juuri ennen kilpailua / tehtävää varmistimme panosten ja aseiden toiminnan (käytännössä panosten lähtönopeusmittauksella varmistamalla kaiken olevan kunnossa).

7) Ennen tehtävää varmistetaan omien joukkojen ryhmitys/ muu toiminta ja yhteydenpito, omatunnukset, jota vastasi turvapuhuttelu ja puhelinnumeroiden yms. papereiden ja vaara-aluekarttojen tallentaminen



8) Ennen tehtävää pari tai ryhmä tarkistaa ristiin kaikki toistensa varusteet vielä pari kertaa

9) Mentaalisesti harjoitellaan parin kanssa ennen ammuntaa (tehtäväsuoritusta) edessä oleva eteneminen, etenemisen suojaaminen, maaston ulkonäkö, kummankin sektorit, tulenavauksen aloitus (kumpi ensin). Tässä tukeudutaan karttaan, GPS:ään jne.

Sitten vain suoritetaan!



10) Suorituksen jälkeen kokemuksen purku-havainnot (tositilanteessa tehtävän jälkeinen raportti komppaniatasolla ja tiedustelulle annettavat tiedot). Paperien sekä karttapiirrosten tai tuliasemakorttien luovutus.

11) Kaluston tarkistus ja huolto sekä rikkoutuneiden osien korvaus, panoskranaattitöydennys.

12) Miehistön huolto, henkilökohtainen hygienia ja lepo.

Kilpailukutsu ja käytännön tilanteen käsky muistuttavat toisiaan. Kilpaileminen antaa kouluttajille valmiuksia kouluttaa käskyn jälkeistä valmistautumista. Se opettaa myös antamaan hyvän käskyrungon tarkkaampujien tarkoituksiin



Vuonna 2009 Häyhäkisa on taas Niinisolossa ja monta kertaa kisan voittanut kilpailijapari laatii varmasti uusina kilpailujohtajina mielenkiintoisen ja entistä haastavamman kilpailun.

Harjoittelun on siis alettava ajoissa se itse asiassa on jo toki alkanutkin
Kari Wuokko, luutnantti
Aseupseeri, TaRu

10 hyvää Syndalenin ampumaleirillä



Viikkoa ennen juhannusta, noin viidenkymmenen pääkaupunkilaisen reserviläisen matka suuntautui kohti Syndalenin hiekkoja Hankoniemellä. Puolustusvoimien luonnonkaunis harjoitusalue sai jälleen vieraita viikonlopun mittaiselle ampumaleirille, jollainen on järjestetty kesäkuun puolivälin tuntumassa jo kymmenen vuoden ajan. Kyseessä oli MPK:n kurssina järjestetty reserviläisen ampumaleiri 2/2008. Ampumaleiri 1/2008 pidettiin huhtikuun lopussa Santahaminassa.

Järjestäjien etujoukko oli saapunut paikalle jo aikaisemmin perjantaipäivän kuluessa ottamaan alueen vastaan, rakentamaan ratoja ja koulutuspaikkoja, sekä tekemään vielä tarkennuksia viikonlopun ohjelmaan. Leirialue olikin kokenut parannuksia edellisvuodesta sekä ratojen että huoltotilojen osalta, jotka olivat liitetty vesijohtoverkkoon. Me leiriläiset saavuimme paikalle tipoitain. Telttä pystyyn ja Johtolaan ilmoittautumaan, jossa tutut vetäjämme ottivat meidät vastaan ja kirjasivat vahvuuteen.

Iltakymmeneltä alkoi leirin virallinen avaus; Nimenhuuto, tervetulo puhe ja järjestyminen lipunnostoon leirin kymmenvuotista taivalta juhlistamaan.

Juhlallista olikin seistä muodossa rantakalliolla ja katsella lipun nousua, taustanaan kaunis ja kesäinen suomalainen merimaisema.



Muuta iltaohjelmaa ei oltu määrätty, joten teltoille palattuamme aloimme vielä pystyttämään leirinuotioita. Pitihän ne makkarat saada paistettua ja kaverit jututettua. Lauantaina olisi kuitenkin edessä tiivis ohjelma, joten kovin myöhään ei sietänyt valvoa. Kesäkuun puolenvälin yö ei ollut erityisen lämmin, mutta makuupussissa kyllä pärjäsi.

Lauantaiamuna olimmekin jo ennen kahdeksaa Johtolan edessä muodossa. Vuorossa oli varopuhuttelu. Porukka vaikutti hyvin levänneeltä ja innokkaalta pääsemään jo ampumaan. Päivä saatettiin alkuun aikataulun mukaisesti ja pian olimmekin jo neljään ryhmään jaettuina rasteilla.

Lauantaina harjoittelimme aseenkäsittelyä ja erilaisia toiminnallisia tilanteita noin kahden tunnin jaksoissa; pistooli-, kivääri-, haulikko- ja tarkka-ampujakiväärirasteilla.

Rastit oli jaettu harjoitusalueen eri ampumaradoille, joiden välillä ryhmät siirtyivät jalkaisin. Omatoimiseen ruokailuun oli varattu aikaa ja trangiati olivatkin kovassa käytössä puolenpäivän nurkilla eri puolilla telttakyläämme.

Iltapäivällä alkanut sade toi oman lisänsä päivän ohjelmaan. Harjoittelua rasteilla jatkettiin vesisateesta piittaamatta noin viiteen asti, jonka jälkeen pidettiin huoltotauko.

Kello kuusi kokoonnuimme kaikki kiväärirastille, jossa oli vuorossa ase-esittely, käsittelykoulutus esitellyille aseille sekä sen jälkeen totutusammunta, johon kaikki osallistuivat.



Hieman naisellista näkökulmaa maskuliinisena pidettyyn amuntaan..

”Pinkit osat piristävät kesän muotiväreinä. Suosittu ostoskeskuskuosi, joka erottuu taistelun savujen ja pölyn keskeltä edukseen”

Kalustoa oli paikalla...runsaasti:

Reserviläisen peruskivääri Saiga kaliiperissa 7,62x39, Bushmaster AR-15, Steyr AUG ja SIG –puoliautomaattikiväärin kaliiperissa .223Rem/5,56x45, M39 ”Ukko-Pekka” –sotilaskivääri sekä venäläinen M44 -karbiini kaliiperissa 7,62x53R, ”Teeveestä tuttu” ysimillinen MP5, H&K- pistoolit kaliiperissa 9x19 ja .45ACP, S&W –revolverit kaliiperissa .357 Mag ja .44 Mag sekä Ruger .454 Casull –revolveri, joka varsinkin oli suosittu ja seurattu ammuttava. Varmastikin melkoinen kokemus monelle.

Kaikille ampujille annettiin käyttökoulutus ennen ampumista ja valvojat huolehtivat ammunnan turvallisuudesta.

Totutusammunnan jälkeen oli vielä eri radoilla järjestetty mahdollisuus valvottuun omatoimiseen ammuntaan pistoolilla, kiväärillä ja haulikolla. Iltayhdeksältä pantiin pillit pussiin lauontain ammuntojen osalta ja palattiin leirialueelle. Koko illan jatkunut sade loi pientä painetta asehuoltoon ja miksei henkilökohtaiseenkin huoltoon. Aseet kuivaksi, vaatteet kuivumaan ja saunaan. Kyllä löylyt maittoivat! Vielä iltapalaa ja sitten kuivana pysyneeseen telttaan nukkumaan päivän rasitukset pois. Aamulla olisi vuorossa perinteinen leirikisa.



Markku esittelee rastipaikalla tuliasemaa.

Sunnuntaiamu näytti heti sikäli hyvältä, että vesisade oli lakannut yön aikana. Teltassa oli edelleen kuivaa eikä lauontapäivän jälkeen ollut unensaantivaikeuksia, joten oma olotilakin oli varsin kohtuullinen. Varopuhuttelu pidettiin 07:30 ja porukka jaettiin kolmeen osaan kilpailua varten.



Kyseessä oli toiminnallinen leirikilpailu, jossa toteutettiin lauontaina harjoiteltuja asioita viidellä erilaisella rastilla. Lisäksi tuloksiin laskettiin lauontaina ammutut tarkka-ampujakiväärirastin tulokset. Rasteista kaksi oli kiväärirasteja, kaksi pistoolirasteja ja yksi haulikkorasti. Yhtenäisenä varustuksena rasteilla käytettiin taisteluliivejä, sirpaleliivejä sekä komposiittikypärää.



Yhtenäinen varustus, ellei muuta.

Rastikuvauksissa oli käytetty runsaasti huumoria, kuten pitääkin. Esimerkiksi rasti 1 oli kiväärirasti nimeltään ”voin lainaajat”, ja rastikuvauksia kuului suurin piirtein näin: ”Olet yksin tukikohdassa, muut ovat katsomassa elokuvaa ’Rambo V’”. Potkiskelet aavikon hiekkaa ja aikasi on pitkäveteistä, vartioiden ankarasti ja alituisen tähystellin

etumaastoon, josta kuulet kilinää ja kolinaa. Aistisi heräävät, vaihdat aseeseesi täyden lippaan ja lataat sen. Syöksyen taisteluhaudan pesäkkeeseen huomaat etumaastossa 'naapureita' tulossa kohti pahat mielessä. Ilmeisesti tulevat hakemaan leipänsä päälle voita, maksuvälineenä 7,62 luodit. Olet asiasta eri mieltä, asetat aseesi tukea vasten poistaen varmistuksen. otat jyvälle keskimmäisen, jolla näyttää olevan enemmän kiiltelevää kuin muilla ja tuntuu se tiuskivankin miespoloille. Ajattelet, että 'kohta olet nahkurin orsilla'. Poistat kolme maalia kuvioista, samalla lähdet rivakasti tarkistamaan kaksi seuraavaa pesäkettä. Mennessäsi asemaan tuumit, 'ei, kyllä ne tulevat nyt hakemaan koko paketin voita', tuhoat taas kolme maalia singahtaen nopeasti kolmanteen asemaan, ja siellähän sitä neljä naapuria lähestyy täyttä höyryä". Tällä rastilla siis liikuttiin asemasta toiseen ja ammuttiin eri etäisyyksillä olleita SRA- tauluja kiväärillä.

Sama teema jatkui muilla rasteilla, joiden nimet olivat "kurkkijat" - rasti 2, kivääri, jossa ammuttiin rinteessä olleita ilmapalloja; "tarkka-ampuja taajamassa" - rasti 3, pistooli, jossa liikuttiin raunioissa ja ammuttiin erilaisista aukoista ja putkista; "elokuvaan menossa" - rasti 4, pistooli, jolla rastilla oli vihdoinkin sinun vuorosi päästä näkemään 'Rambo V', tosin vihollinen yritti vaikeuttaa matkaasi; sekä "elokuvista palaaminen" -

rasti 5, haulikko, jossa vyörytettiin taisteluhautaa juuri nähdyn elokuvan innoittamana.

Rastit olivat sopivan haastavia ja hyvin mielenkiintoisia suorittaa ja sisälsivät juuri edellisenä päivänä harjoiteltuja asioita. Kaikki suoriutuivat rasteista turvallisesti. Kisan jälkeen oli vielä järjestetty mahdollisuus käydä 400 m radalla ampumassa Sakon TGR 42 –kiväärillä loput ampujien itselleen lunastamat .338LM – patruunat pois, tätä asetusta kun ei usein ole mukana.

Myöhemmin iltapäivällä purettiin radat, puhdistettiin yhdistysten aseet ja siivottiin paikat yhteisvoimin. Ennen kotiin lähtöä oli vielä palkitsemisten ja loppupuhuttelun aika. Kisan kolme parasta olivat Aarne Nurmi, Jani Aaltonen ja Jukka Hujanen. Hyvästä asenteesta, yrittämisestä ja hengen luomisesta palkittiin perinteisellä "Syndalenin taistelija" –palkinnolla Petteri Tiljander.

Syndalenin kesäkuinen ampumaleiri oli jälleen hieno kokemus, josta päällimmäisenä jäi mieleen hyvä yhteishenki, hyvin hoidetut järjestelyt, hyvät mahdollisuudet ampumiseen erilaisilla aseilla - ja tietenkin harjoitellut ja opitut asiat. Suurkiitos taas järjestäjille ja toimitsijoille!



Ammunnan huumasta
Jyrki Helin, alikersantti
Espoon Reserviläiset

Monimuoto-RUK



Jo viides Aliupseerista upseeriksi reservissä -täydennyskurssi TK5/232 järjestettiin Haminan reserviupseerikoulun toimesta 20.10.2007 ja 24.7.2008 välisenä aikana. Kurssille oli valittu tiukan seulan läpi 30 aliupseeria ympäri Suomea. Välillä luettiin kotona kirjaa tai Puolustusvoimien koulutusportaalia, osallistuttiin sopiviin MPK:n kurseihin ja harjoiteltiin ja hikoiltiin yhdeksään otteeseen Haminan Reserviupseerikoulussa.

Ensimmäiselle aloitusjaksolle lokakuun toiseksi viimeiselle viikonlopulle saapui 29 taistelijaa alikersantista vääpeliin; 27 miestä ja 2 naista. Ikähaitari oli 25-47. Kurssi järjestettiin ns. monimuoto-opetuksena, joka sisälsi sekä lähi- että etäjaksoja. Lähijaksoja Haminassa oli yhteensä yhdeksän. Tämän lisäksi ohjelmaan kuului muutama Maanpuolustuskoulutuksen järjestämä kurssi, joten yhteensä kurssivuorokausia kertyi 40.

Etäjaksoit sisälsivät itseopiskelua internetissä PV:n koulutusportaalissa. Pääsääntöisesti jokainen lähijakso sisälsi

tentin, jossa testattiin etäjakson opintoja. Kurssiin kuului myös kirjallinen lopputyö, jonka aihe liittyi omaan sodanajan sijoitukseen. Johtamisessa keskityimme syväjohtamiseen.

Ensimmäisen lähijakson ohjelmassa oli mm. varustaminen sekä kuntotestit. Varusvarastolta kävimme kuittaamassa lähes täydellisen taistelijan varustuksen. Tuli ihan varusmiesaikea mieleen kun raahasimme täysiä varustesäkkejä majoitustilaamme RUK:n päärakennuksen toiseen kerrokseen.

Kuntotestaukseen kuului cooper ja lihaskuntotestit. Kurssin viralliset avajaiset olivat RU-kurssin 231 tulojuhllaisuudet. Kotiläksynä opettelimme taktisia merkkejä sekä tutustuimme jääkäripataljoonan kokoonpanoon.



Toisen lähijakson aiheena oli jääkärikomppanian ja -joukkueen johtaminen puolustuksessa. Osallistuimme RUK:n YT 1 -harjoitukseen, jonka maasto-osuus oli ns. Pirunsarven alueella. Kävimme läpi joukkueenjohtajan ja komppanian päällikön tehtäviä puolustuksessa.

Tutustuimme myös pataljoonan huoltoon niin komppania- kuin pataljoonatasolla. Jääkäripataljoonan huolto oli rakennettu täydellisessä kokoonpanossaan ja siten se oli aika vaikuttava kokemus. Harjoituksen jälkeen opeteltavana olivat jääkäripataljoonan käyttöperiaatteet ja arvio vihollisen toiminnasta (AVT).

Kolmas lähijakso keskittyi jääkäripataljoonan esikunnan työskentelyyn puolustuksessa. Kurssimme

perusti kolme esikuntaa. Pataljoonapuseerin (PUPS) johdolla esikunnat ottivat vastaan mekanisoidun prikaatin hyökkäyksen. Alkoi piinallinen useamman tunnin hyökkäyksien aalto, jossa vihollisen A2 MekP:t pureutuivat puolustusryhmyksiimme.

Saimme hyökkäyksen kuitenkin torjuttua ja pysäytimme vihollisen etenemisen alueemme läpi. Paneuduimme edelleen jääkäripataljoonan taisteluun, esikunnan kokoonpanoon ja tehtävään, pataljoonan tiedusteluun sekä syvensimme vihollistietoutta mekanisoidun prikaatin hyökkäykseen, divisioonan osana.





Neljännellä lähijaksolla perehdyimme sotilaspedagogiikkaan ja suoritimme sekä ammunnat että maastomarssin. Tasan viikon kestävä lähijakso sisälsi RUK:n kouluttajakurssin. Kotiläksynä tutustuimme mm. jääkäripataljoonan radioverkkoihin ja uudistettuihin huollon toimialoihin.

Seuraavalla lähijaksolla perustimme taas jääkäripataljoonan esikunnat ja ryhdyimme ajamaan ryhmityksiimme pureutunutta vihollista pois. Aiheena oli siis hyökkäys.



Esikuntaharjoituksen lomassa harrastimme liikuntaa ja juoksimme toisen cooperin sekä teimme uudet lihaskuntotestit ja uintitestin. Näiden testien tarkoituksena oli seurata kunnan kohentumista kurssin aikana. Ja kyllähän se olikin kohentunut, sillä kurssimme cooperin keskiarvo nousi peräti 150 m. Lähes kaikilla oli tullut huomattavaa parannusta alkutesteihin verrattuna.

Kotiläksyksi saimme lukea RUL:in toimittaman kirjan "Tulikoe", joka käsittelee ihmisten johtamista sodan ja rauhan aikana ja lisäksi saimme koota yhteen kaikki aikaisemmin opeteltu.



Karttoja, tusseja, karttamuovia, spriin hajua ja likaisia rättejä siellä täällä ja kaiken päällä hälinää lisää melkein tauoton Sanlan liritys...

Kuudes lähijakso keskittyi johtamiseen. Johtamisharjoitus sisälsi sekä partio- että yksilötehtäviä. Kurssilaisiin luotiin painetta mm. yösuunnistuksella, pitkällä marssilla sekä vähäisellä levolla. Samalla harjoiteltiin tulevaa Kirkkojärven marssia. Loput lähijaksot olivatkin sitten RUK:n perinteitä eli Kirkkojärven marssi, kurssijuhla ja päättäjaiset.





Täydennyskurssin 5:n Kirkkojärven marssin joukkue onnellisesti maalissa. Nyt jo saa hymyilyttää.



Jos haluat aliupseerikoulutuksen jälkeen jatkokouluttaa itseäsi, niin suosittelen ehdottomasti kurssin käymistä. Uskon että kurssi on laajuudessaan ainakin henkisesti raskaampi kuin varusmiehenä suoritettu RUK. Normaalikuntainen henkilö pystyy varmasti sen suorittamaan, mutta se vaatii paljon henkisiä resursseja suorittajaltaan sekä sen lisäksi myös pitkää pinnaa kotiväeltä ja työnantajalta.



Lisäksi on syytä muistaa, että kaikki mitä kurssilla tehdään, arvostellaan PV:n omalla tavalla, joka ei välttämättä ole yks yhteen siviilimaailman kanssa. Lisätietoa koulutuksesta saat mm. PV:n nettisivuilta (<http://www.mil.fi/reservilainen/taydennyskurssit/reserviupseeriksi.dsp>) Seuraava kurssi käynnistyi lokakuussa 2008. Vuonna 2009 on välivuosi, joten seuraava kurssi on vasta vuonna 2010.

Kurssin käynyt...

Kimmo Karinen, vääpeli

HelResP puheenjohtaja 2008->

Ampumaan! . . . niin mutta miten?



**Oma taustani: “Paikka: Helsingin Maakuntakomppanian ensimmäinen ampumatesti
Aika: Kesä 2006 Tilanne: Noin 15 vuotta siitä, kun olen viimeksi RK 62:een koskenut.
Pitäisi osata asetta käsitellä ja vielä osuakin johonkin. Hankalalta tuntuu.”**

Tästä kokemuksesta lähti innostukseni ampumataitojen kehittämiseen. Rohkeasti siis etsimään mahdollisuuksia reserviläisyhdistysten piiristä... Tämä ei ollutkaan aivan niin helppoa kuin voisi luulla. Vaihtoehtoja on kyllä paljon, mutta niiden löytäminen erilaisista web-, sanomalehti-, yhdistysjulkaisu- ja huhupuhelähteistä kulutti kahvia ja karkkia aikamoisen paljon. Seuraava artikkeli pohjautuu omiin kokemuksiini ampumaharrastuksen aloittamisesta. Suositukset ovat omiani, joskin artikkeli on tarkastettu harrastajilla.

Ensimmäiset patruunat

Suosittelisin käymään pari ensimmäistä ampumakertaa kaupallisella radalla, esimerkiksi Helsinki Shooting Clubilla (<http://www.hsc.fi/>). Aivan ensimmäiseen kertaan liittyä turvaluento, jonka ohjeet pätevät varsin hyvin missä tahansa järjestettävässä ammuntatapahtumassa. Lisäksi vuorolla on jatkuva ampumakouluttajan opastus, mikä on toki arvokasta kaikille ampujille mutta erityisen tärkeää aloittajalle.

Kaupallisen radan vuoroilla voi jatkaa vaikka kuinka pitkään, kalusto ja opetus on laadukasta ja hinta varsin kohtuullinen. Itselleni ongelmaksi muodostui hankala matka Espoon perukoilta Helsinkiin.

Ampumavuorot Santahaminassa

Helsingin seudun reserviläisyhdistysten jäsenille avoimet ratavuorot Santahaminassa (entiset Eskapat:n vuorot) sekä MPK ry:n kuukausiammunnat ovat mielestäni hyvä tapa jatkaa harrastukseen tutustumista. Molempiin on lähes aina saatavilla laina-aseita. Vinkejä oman ammunnan kehittämiseen voi kysyä sekä vuorojen vetäjiltä että muilta kanssampujiilta. Näihin vuoroihin kannattaa kysellä muilta yhteiskuljetuksia, vaikka oma auto olisikin käytössä. Yhdessä matkaaminen on aina mukavampaa.

Ampumavuorot Töölöntorilla

TaRulla ja EsRes:llä on vuoroviikoin sunnuntai-iltaisin vuoro Reserviläispiirien



Töölöntorin ampumaradalla. Voit osallistua kummalle tahansa vuorolle yhdistyksestäsi riippumatta. Tarkemmat ilmoittautumisohjeet löytyvät web-sivuiltamme osoitteesta www.tapiolanreserviupseerit.fi (www.esres.fi vie samaan paikkaan). Muista mainita lainasetarpeesta ilmoittautuessasi! Täälläkin vinkkejä oman ammunnan kehittämiseen voi kysyä sekä vuorojen vetäjiltä että muilta kanssa-ampujilta.

Muut tapahtumat

TaRu ja EsRes järjestävät yhdessä muitakin ammuntatapahtumia, yleisimmin sunnuntain ammunnat Nummi-Pusulassa ja viikonlopun kestävät ammunnat Padasjoella. Olisi hyvä, jos SRA-tutkinto (tästä lisää alempana) on jo valmiiksi suoritettu ennen näitä, mutta se ei ole mikään ehdoton vaatimus. Sinun ei myöskään tarvitse olla mikään huippuampuja osallistuaksesi, tule rohkeasti mukaan!



SRA-kurssi

(Turvallisen ampujan kurssi)

Suosittelen ehdottomasti Turvallisen ampujan kurssin käymistä. Kurssin suorittaminen on vaatimuksena joissakin tapahtumissa ja luonnollisesti kaikissa SRA-kilpailuissa. “Jaa, mikä SRA?” “Sovellettu reserviläisammunta” eli karkeasti practical-ammunta sovellettuna tilanteisiin, joihin sotilas voi kuvitella joutuvansa ja suomalaiseen ympäristöön (kielenä suomi). Kurssia järjestetään kyseisellä nimellä ympäri Suomea, jos aikatauluihisi sopii niin voit käydä luonnollisesti näistä millä tahansa. Pääkaupunkiseudulla kurssi on viime vuosina järjestetty tammikuussa MPK ry:n kurssina. Muista siis käydä tutkailemassa osoitetta www.mpkry.fi marras-joulukuun aikana!



Jos oman aseiden hankinta tulee jossakin vaiheessa ajankohtaiseksi, on suoritettu SRA-tutkimus varmasti positiivinen viesti viranomaisille heidän harkitessaan luvan myöntöperusteiden täyttymistä.

Kerhon jäsenyys ja vakuutukset

On hyvä huomata, että Ampujan vakuutus ja reserviläisjärjestöön kuulumisen ovat nykyään vaatimuksena lähes kaikessa reserviläisampumatoiminnassa. Vakuutus on oltava kunnossa tapaturmien ja vahinkojen varalta. "Reserviläisten ampumaturva" on luotu meille reserviläisille ja se osoittaa helposti, että tarvittava turva on hankittu. Se helpottaa järjestäjän osalta vakuutusturvan arviointia; ei tarvitse ihmetellä erilaisia kotivakuutuksia ja niiden ehtoja. Vakuutuksen hinta on 19 €/vuosi. Vakuutusvuosi on kiinteä 1.3.–29.2., joten se kannattaa siis hankkia heti 1.3. Vakuutuksen saa liittojen kautta osoitteista www.rul.fi tai www.reservilaisliitto.fi.

Kerhojäsenyydestä saa jäsenmaksun maksettuaan liitolta luottokorttikokoisen jäsenkortin, joka toinen vuosi. Sillä on helppo osoittaa jäsenyytensä.

Ampujan päiväkirja!

Mikäli jossakin vaiheessa huomaat kiinnostuneesi harrastuksesta niin paljon, että oman kaluston hankkiminen tulee ajankohtaiseksi, on ampujan päiväkirjan pitäminen alusta asti kullakin arvoinen asia. Ampujan päiväkirja on ehdottomasti paras tapa harrastuneisuuden osoittamiseen viranomaisten suuntaan ja kertoo tilanteesta paljon paremmin kuin mahdollinen harrastuneisuustodistus.

Ohessa on malli rakenteesta ja vapaasti hyödynnettävä versio löytyy osoitteesta: www.tapiolanreserviupseerit.fi/download/

Kysy muilta ampujilta

Pienestä sosiaalisuudesta voi ampumaharrastuksen yhteydessä olla yllättävän paljon etua. Pelkästään pääkaupunkiseudulla on kymmenittäin reserviläisyhdistyksiä ja niiden lisäksi vielä suuri määrä ampuma- ja metsästyseuroja. Mitään yhteistä paikkaa näiden järjestämien tapahtumien ilmoittamiseen ei ymmärrettävästi ole olemassa. Eli kannattaa rohkeasti avata suunsa ja kysyä muilta ampujilta tietoa radoista ja tapahtumista, he ovat parhaasti asiantuntijat!

Helsingin piirien yhteinen ampumatoimikunta koittaa parhaan kykynsä mukaan paikata tiedotus- ja koordinoituvajetta. Seuraa toimikunnan ilmoituksia Helsingin Reservin Sanomista ja toimi, muuten juutut sohvalle.



Ampujan päiväkirja, Pasi Korpela

Etunimi: _____

Palkka/tilaus/numero: _____

Typpi	Käyttö	Lauk. nro	Huom.

Valvoja/ohjaaja/valvojan/ohjaajan nimi: _____



Konkarin vinkkiä miten saadaan sekunnin kymmenyksiä pois kisasuorituksesta.



Tässä voi kysyä, "voisiko seuraavaksi kokeilla tuota jolla osuu..."

Yhteenveto tärkeimmistä ampumis- mahdollisuuksista reserviläisille

Santahamina:

Helsingin seudun reserviläisyhdistysten jäsenille avoimet ratavuorot Santahaminassa (entiseltä nimeltään Eskapat:n vuorot): Kivääri- ja pistoolivuorot noin kerran kuukaudessa molemmat. Joskus myös aseenkäsittelyrata.

MPK ry:n kuukausiammunnat:

Kiväärivuoro ja pistoolivuoro vähintään kerran kuukaudessa

Töölöntori:

Pistoolivuoro joka sunnuntai-ilta 17:00-20:30

Huomaa, että monilla yllä olevista vuoroista on kesätauko yleensä ainakin heinäkuun ajan.



Töölöntorin radalla meillä on harvinaisen hyvät mahdollisuudet ampuu turvallisesti ja terveellisesti sekä vaihtaa ajatuksia ja kokemuksia harrastuksen parista vertaisjoukossa. Oppia saa ja onnistuminen motivoi.

Tauluja puhkomaan!
Panu Korpela, luutnantti
Tiedotusupseeri, Taru

VARTIOITU

Syksyn koittaessa on paikallaan käydä läpi kesäasunnon turvallisuus. Mökki, jota ei käytetä talviaikaan, on laitettava teloille myös turvallisuusnäkökohdat huomioiden. Mökeillä on tiettyjä kausittaisia perusrutiineja, kuten laiturin nosto, joten pienet turvallisuuteen liittyvät seikat on helppo istuttaa samaan sapluunaan. Lisäksi takaisin käyttökuntoon laitto keväällä on helppoa, kun toimii aina saman systematiikan mukaisesti.

Mökin turvallisuuteen liittyen on tarkoituksen mukaisesta tehdä muistilista, joka kattaa ainakin seuraavat kohdat: palo- ja pelastusturvallisuus, rikosturvallisuus, luonnonilmiöt ja hyödykkeiden saatavuuden varmistaminen. Lista tietenkin muuttuu ajan saatossa ja on räätälöitävä jokaiselle mieleiseksi.

Palo- pelastusturvallisuudesta on hyvä aloittaa, koska laki vaatii jo tietyt minimiasiat. Lisäksi varmista, että vakuutusten kanssa ei tule ongelmia. Yksityiskäytössä olevien vapaa-ajan asuntojen tulisijat ja hormit on nuohottava kolmen vuoden välein. Laki vaatii toimivan palovaroittimen myös kesäasuntoihin ja lisäksi merkintöjen tulee olla sellaiset, että pelastusajoneuvot löytävät perille. Mökki on syytä varustaa käsisammuttimella ja sammutuspeitolla. Lisäksi tulenkäsittely ja palon arkojen kemikaalien säilytys tulee miettiä ja organisoida.

Pelastusyksiköiden vasteajat haja-asutusalueella ovat helposti tunnin luokkaa. Oletko miettinyt kuinka hoidat sairaankuljetukset ja ensiavun, kun joku perheen pienistä iskee itseään kirveellä jalkaan ja perheen pää on nauttinut muutaman pullon saunaolutta?

Valmiin ajo-ohjeen tekeminen mökille, medihelin laskeutumisaikojen tiedustelu ennakoita ja vaihtoehtoisen evakuoitintavan suunnittelu ei ole hätävarjelun liioittelua, vaan oleellinen osa kesäasunnon turvallisuutta. Sammuttimien käytön harjoittelu ja elvytysharjoitus sopivat tietenkin hyvin kesäloman ohjelmaan. Ensiapu kaapin varustus on hyvä päivittää vuosittain: sidetarpeet, käsikauppa lääkkeet ja kyyppakkaus.

Rikosturvallisuus korostuu, kun mökki jää tyhjilleen. Nykyaikaiset kakkosasunnot voi tietenkin varustaa huipputekniikalla, mutta perinteisillä mökeillä riittävät muutamat perustoimenpiteet. Mitään arvokasta ei pidä jättää ulos näkönsälle. Perämootorit ja kodintekniikka pitää laittaa katseilta suojaan. Aseita ei pidä säilyttää mökillä.

Yhteistyö naapureiden ja paikallisten asukkaiden välillä on erittäin tärkeää. Epämääräiset kulkijat huomataan helposti, kun viitsitään hieman vilkuilla ympärille. Yksityisteiden puomit on järjestelykysymys, joka ei aina kannata, mutta estävähän ne tehokkaasti ylimääräistä liikennettä.

Avainturvallisuus on yksi tärkeä kulmakivi. Olen nähnyt usealla mökillä avainpiilon, jota käytetään käyttöavaimena. Piilon säännöllinen käyttö on kuitenkin vastapuolen tähytyksen alaisena. Hyvää ja kaikkiin tilanteisiin sopivaa ohjetta ei avainpiilosta voi tietenkään antaa. Tärkeää on että kaikki avaimen käyttäjät on ohjeistettu toimimaan samalla tavalla. Mikäli avainpiilo puretaan, tai sen paikkaa vaihdetaan, on kaikki avaimen käyttäjät ohjeistettava. Jos avainpiilo on tarkoitettu vain hätätilanteita varten, kannattaa sen paikka, kunto ja toiminta määrävälein varmistaa.

Tulvat, sateen nostattamat veden pinnan nousut ja raesateet ovat joko lisääntymään päin tai sitten ne saavat enemmän tilaa medioissa. Ukkosen aiheuttamat riskit on huomioitava etenkin sähkölaitteiden osalta. Myrskyt ja trombit on huomioitava muodostettaessa riskikuvaa etenkin kun ollaan veden äärellä. Yleensä luonnonilmiöt aiheuttavat melko harmittomia omaisuusvahinkoja, jotka voi kattaa vakuutuksella. Myrskyt ja yllättävät tuulenpuuskat voivat aiheuttaa todellisia vaaratilanteita etenkin vesilläliikkujille, jolloin valmiiksi mietityt toimintamallit ovat paikallaan.

Myrsky on Suomen olosuhteissa todennäköisin luonnonilmiö, joka voi aiheuttaa poikkeusoloja vastaavan tilanteen muutamaksi päiväksi. Myrsky voi samalla kertaa katkaista sähköt useaksi päiväksi ja kaatuneet puut voivat katkaista tien autoliikenteeltä. Samaan aikaan pelastusyksiköiden vasteajat voivat nousta todella pitkiksi ja esimerkiksi julkinen tiedotus hoidetaan vain radion kautta. Kyseisiä tilanteita varten kannattaa pitää sopiva erävarustus ja –taidot reservissä.

Yhä useamman mökin varustukseen kuuluu sähkö- ja vesi. Jos veden tai sähkön tulo katkeaa niin alkaa melkoinen improvisointi. Allekirjoittanut oli edellä kuvatussa tilanteessa joitakin vuosia sitten ja veden tulon katketessa käynnistin paikan ainoana teknisen koulutuksen saaneena voimakkaat vastatoimet, joilla tilanne saatiin hallintaan saman päivän aikana. Muut mökillä olleet voivat tietenkin kertoa asian hieman toisin...

Tulo- ja menovesi on suojattava pakkasta vastaan. Vaihtoehtoinen vesilähde on hyvä tiedustella valmiiksi. Sähkön katkeamiselle ei mahda juuri mitään, mutta reservissä kannattaa pitää myrskylyhtyjä, valopetroolia ja mahdollisesti kaasulämmitin ja keitin varusteineen.

Kesäaunnolla tulee olla edes tupakka-askin kanteen tehty turvallisuussuunnitelma, johon kuuluu muistilista vuosittaisista tarkastuskohteista. Vakuutusten voimassa olo pitää varmistaa määrävälein.

Paikalliseen maajussiin kannattaa pitää välit kunnossa, jolloin ympärivuorokautinen valvonta on taattu. Kun huussin nurkalla kesto säilytyksessä oleva fillari on riittävän vanhaa mallia, niin voi pimeinä syysiltoina rauhassa syventyä sotahistoriaan.

Kesäpesä suojaan
Jussi Mäkinen, vänrikki
Globaali riskimyyjä

PALAUTUSOSOITE:
Tapiolan
Reserviupseerit
Metsäpirtintie 1
02130 ESPOO

osoitetarra



JULIUS TALLBERG KIINTEISTÖT